

Notyfikacje przewidziane w art. 37 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice („kodeks graniczny Schengen”)

Możliwość ustanowienia przez państwo członkowskie przepisów o obowiązku posiadania lub posiadania przy sobie dokumentów zgodnie z art. 21 lit. c)

(2008/C 18/03)

BELGIA

Obowiązek ten określa art. 38 dekretu królewskiego z dnia 8 października 1981 r. w sprawie wjazdu na terytorium, pobytu, osiedlania się i deportacji obywateli państw trzecich:

„Obywatel państwa trzeciego powyżej 15. roku życia zawsze musi posiadać przy sobie zezwolenie na pobyt lub osiedlenie się lub inny dokument pobytowy i okazać go na żądanie urzędnika właściwego organu”.

Artykuł 58: „Cudzoziemcy przebywający na terytorium Republiki Bułgarii przez okres do 3 miesięcy mają obowiązek udowodnić swoją tożsamość, okazując międzynarodowy dokument podróży, z którym wjechali do kraju, z wyjątkiem cudzoziemców, którzy posiadają czasowe zaświadczenie o statusie uchodźcy”.

2. *Ustawa o wjeździe, pobycie i wyjeździe z Republiki Bułgarii obywateli państw członkowskich UE oraz członków ich rodzin*

Artykuł 4 ust. 1: „Obywatele państw członkowskich UE wjeżdżają na terytorium Republiki Bułgarii i je opuszczają za okazaniem dowodu tożsamości lub paszportu”.

BUŁGARIA

O obowiązku posiadania pewnych dokumentów lub posiadania ich przy sobie stanowi ustawa o bułgarskich dokumentach tożsamości oraz ustawa o wjeździe, pobycie i wyjeździe z Republiki Bułgarii obywateli państw członkowskich UE oraz członków ich rodzin:

1. *Ustawa o bułgarskich dokumentach tożsamości*

Artykuł 6: „Obywatele mają obowiązek okazania dowodu tożsamości na żądanie uprawnionych urzędników”.

Artykuł 29 ust. 1: „Obywatel Bułgarii mieszkający w Bułgarii ma obowiązek złożenia wniosku o wydanie dowodu tożsamości w ciągu 30 dni od ukończenia 14. roku życia”.

Artykuł 55 ust. 1: „Cudzoziemiec, który ukończył 14. rok życia oraz uzyskał prawo przebywania w Republice Bułgarii przez okres co najmniej 3 miesięcy, otrzyma bułgarski dokument tożsamości dla cudzoziemców”.

Artykuł 57 ust. 1: „Bułgarskie dokumenty tożsamości dla cudzoziemców są ważne na terytorium Republiki Bułgarii wraz z międzynarodowym dokumentem podróży cudzoziemca”.

Artykuł 57 ust. 2: „Bezpaństwowcy oraz cudzoziemcy ubiegający się o azyl lub korzystający z prawa do azylu oraz uchodźcy mogą udowodnić swoją tożsamość jedynie za okazaniem bułgarskiego dokumentu tożsamości”.

REPUBLIKA CZESKA

O obowiązku okazywania przez cudzoziemców dokumentu podróży (dowodu tożsamości) na żądanie policji stanowi § 103 lit. d) ustawy nr 326/1999 Coll. o pobycie cudzoziemców na terytorium Republiki Czeskiej. Zgodnie z ustawą cudzoziemiec ma obowiązek okazania dokumentu podróży na żądanie policji.

DANIA

Artykuł 39 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach stanowi, że cudzoziemiec ma obowiązek – podczas wjazdu, pobytu i wyjazdu z kraju – posiadać przy sobie paszport lub dokument podróży, natomiast art. 39 ust. 3 pkt 1 stanowi, że w czasie pobytu w kraju cudzoziemiec musi okazać paszport lub dokument podróży władzom państwowym na żądanie.

Zgodnie z art. 39 ust. 4 pkt 1 obywatele państw skandynawskich nie podlegają tym obowiązkom, a pkt 2 tegoż artykułu stanowi, że minister integracji może wyłączyć innych cudzoziemców z obowiązku posiadania przy sobie paszportu lub innego dokumentu podróży (zob. art. 5 ust. 2 rozporządzenia o cudzoziemcach). Przepisy art. 5 ust. 2 rozporządzenia o cudzoziemcach są publikowane corocznie w duńskim dzienniku ustaw (*Statstidende*).

NIEMCY

§ 3 ust. 1, § 13 ust. 1 zdanie 2, § § 48, 82 Ustawy o pobycie (*Aufenthaltsgesetz*):

§ 3 – Obowiązek posiadania paszportu

1) Cudzoziemcy mogą wjechać na terytorium Republiki Federalnej lub na nim przebywać, jeżeli posiadają uznawany i ważny paszport lub dokument zastępczy w miejsce paszportu, chyba że na mocy rozporządzenia są oni zwolnieni z obowiązku posiadania paszportu.

2) Federalne Ministerstwo Spraw Wewnętrznych lub określony przez nie urząd w uzasadnionych przypadkach mogą przed wjazdem cudzoziemca zezwolić na wyjątek od obowiązku posiadania paszportu w celu przekroczenia granicy, a następnie pobytu na okres maksymalnie sześciu miesięcy.

§ 13 – Przekraczanie granicy

1) Wjazd na terytorium Republiki Federalnej oraz wyjazd z jej terytorium są dozwolone jedynie na dopuszczonych przejściach granicznych i w ciągu ustalonych godzin pracy, chyba że na mocy innych przepisów prawnych lub uzgodnień międzypaństwowych przewidziano wyjątki. Przy wjeździe oraz wyjeździe cudzoziemcy są obowiązani do posiadania uznawanego i ważnego paszportu lub dokumentu zastępczego w miejsce paszportu zgodnie z § 3 ust. 1 oraz do poddania się kontroli policyjnej przy przekraczaniu granicy.

2) Uznaje się, że cudzoziemiec wjechał na terytorium Republiki Federalnej dopiero wtedy, gdy na dopuszczonym przejściu przekroczył granicę i przeszedł przez przejście graniczne. W przypadku gdy przed decyzją w sprawie wydalenia (§ 15 niniejszej ustawy, § § 18, 18a ustawy o procedurze przyznawania azylu) lub w trakcie przygotowywania, zapewniania i wykonywania tego środka organy odpowiedzialne za kontrolę policyjną przy przekraczaniu granicy zezwalają na tymczasowe przekroczenie przez cudzoziemca granicy w określonym celu, nie ma miejsca wjazd w rozumieniu pierwszego zdania, o ile organy te mają możliwość kontrolowania pobytu danego cudzoziemca. W pozostałych przypadkach za wjazd cudzoziemca na terytorium Republiki Federalnej uznaje się moment przekroczenia granicy.

§ 48 – Obowiązki dotyczące dowodu osobistego

1) Cudzoziemiec jest zobowiązany do okazania, wręczenia lub tymczasowego pozostawienia swojego paszportu, dokumentu zastępczego w miejsce paszportu lub dokumentu zastępczego w miejsce dowodu osobistego oraz dokumentu pobytowego lub zaświadczenia o odroczeniu wydalenia na żądanie organów, którym powierzono wykonanie niniejszej ustawy, jeśli jest to niezbędne do realizacji lub zapewnienia środków zgodnie z niniejszą ustawą.

2) Cudzoziemiec, który nie posiada paszportu ani nie jest w stanie w wymagany sposób uzyskać paszportu, podlega

obowiązkowi wylegitymowania się poprzez okazanie zaświadczenia o dokumencie pobytowym lub o odroczeniu wydalenia, o ile zaświadczenie takie zawiera dane osobowe oraz fotografię i jest uznane za dokument zastępczy w miejsce dowodu osobistego.

3) W przypadku gdy cudzoziemiec nie posiada ważnego paszportu lub dokumentu zastępczego w miejsce paszportu, jest zobowiązany do współdziałania na rzecz uzyskania dokumentu tożsamości, jak również do okazania, wręczenia i pozostawienia na żądanie organom, którym powierzono wykonanie niniejszej ustawy, wszelkich znajdujących się w jego posiadaniu aktów i innych dokumentów, które mogą być przydatne do ustalenia jego tożsamości i obywatelstwa oraz do stwierdzenia i wyegzekwowania możliwości jego wydalenia do innego państwa. Jeżeli cudzoziemiec nie wywiąże się z obowiązku określonego w pierwszym zdaniu oraz istnieją podstawy do przypuszczenia, że jest on w posiadaniu tego rodzaju dokumentów, może on zostać przeszukany, jak również mogą zostać przeszukane wwieszone przez niego rzeczy. Cudzoziemiec zobowiązany jest do podporządkowania się tym środkom.

§ 82 – Współdziałanie cudzoziemca

1) Cudzoziemiec jest zobowiązany do bezzwłocznego powiadomienia o swoich sprawach oraz korzystnych dla niego okolicznościach, jeżeli nie są one oczywiste lub znane, oraz bezzwłocznego przedłożenia niezbędnych dokumentów poświadczających jego sytuację osobistą, pozostałych niezbędnych zaświadczeń i zezwoleń, jak i innych niezbędnych dokumentów poświadczających, jakie może przedstawić.

Urząd ds. Cudzoziemców może w tym celu wyznaczyć mu odpowiedni termin. Okoliczności zgłoszone po upływie tego terminu, jak również przedłożone po tym terminie dokumenty poświadczające, mogą nie zostać uwzględnione.

2) Ustęp 1 stosuje się odpowiednio w postępowaniu odwoławczym.

3) Cudzoziemiec zostaje powiadomiony o swoich obowiązkach zgodnie z ust. 1, jak również o swoich podstawowych prawach i obowiązkach zgodnie z niniejszą ustawą, w szczególności o zobowiązaniach wynikających z § § 44a, 48, 49 i 81 oraz o możliwości złożenia wniosku zgodnie z § 11 ust. 1 zdanie 3. Jeżeli został wyznaczony odnośny termin, cudzoziemca należy powiadomić o skutkach niedotrzymania takiego terminu.

4) W zakresie, w jakim jest to konieczne do przygotowania i wykonania środków zgodnie z niniejszą ustawą oraz postanowieniami prawnymi dotyczącymi cudzoziemców zawartymi w innych ustawach, można zarządzić, aby cudzoziemiec stawił się osobiście we właściwym urzędzie, jak i przedstawicielstwach państwa, którego obywatelstwo przypuszczalnie posiada, a także aby poddał się badaniu lekarskiemu w celu określenia zdolności do odbycia podróży. Jeżeli cudzoziemiec nie podporządkuje się zarządzeniu zgodnie ze zdaniem pierwszym, może

zostać ono wyegzekwowane przymusowo. Zastosowanie mają § 40 ust. 1 i 2, § 41 oraz § 42 ust. 1 zdanie 1 i 3 Federalnej ustawy o policji.

ESTONIA

Wymóg posiadania dokumentów tożsamości oraz zasady dotyczące ich ważności i weryfikacji zapisano w ustawie o dokumentach tożsamości (opublikowanej w Riigi Teataja (Dziennik Ustaw) I 1999, 25, 365; 2006, 29, 221), art. 5–8 oraz 17–18¹.

O wymogu posiadania dokumentu tożsamości podczas przekraczania granicy państwa stanowi ustawa o granicy państwa (opublikowana w Riigi Teataja (Dziennik Ustaw) I 1994, 54, 902; 2006, 26, 191), art. 11¹–11².

O powiadamianiu i sprawdzaniu cudzoziemców stanowi ustawa o cudzoziemcach (opublikowana w Riigi Teataja (Dziennik Ustaw) I 1993, 44, 637; 2007, 9, 44), art. 15–15¹.

GRECJA

O obowiązku posiadania lub posiadania przy sobie dokumentów obejmującym cudzoziemców będących obywatelami państw trzecich stanowią art. 6 i 8 ustawy nr 3386/2005 regulującej wjazd oraz pobyt cudzoziemców w Grecji. W szczególności art. 6 ust. 1 oraz 2 stanowią, że obywatele państw trzecich, którzy wjeżdżają do Grecji, muszą posiadać paszport z wizą, jeśli wymagają tego wiążące międzynarodowe konwencje, prawo wspólnotowe oraz przepisy krajowe. Ponadto art. 8 ust. 2 ustawy nr 3386/2005 zakazuje wjazdu do Grecji obywatelom państw trzecich, jeśli nie posiadają oni paszportu lub innego dokumentu podróży gwarantującego ich powrót do kraju pochodzenia lub tranzytu ani wymaganych dokumentów uzasadniających cel ich podróży.

HISZPANIA

Hiszpański system prawny przewiduje obowiązek posiadania i okazania dokumentów potwierdzających tożsamość, obejmujący zarówno obywateli hiszpańskich, jak i cudzoziemców. Te dwie zasady zostały przewidziane w następujących przepisach:

a) *wobec obywateli Hiszpanii:*

Artykuł 2 dekretu królewskiego nr 1553/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. regulującego wydawanie krajowego dokumentu tożsamości oraz kwestie podpisu elektronicznego stanowi, co następuje:

1. „Obywatele Hiszpanii, którzy ukończyli 14. rok życia, mają obowiązek uzyskania krajowego dokumentu tożsamości”.
2. „Wszystkie osoby zobowiązane do uzyskania krajowego dokumentu tożsamości mają również obowiązek okazania go na żądanie władz lub upoważnionych podmiotów”.

Artykuł 9 ustawy organicznej nr 1/1992 z dnia 21 lutego 1992 r. o ochronie bezpieczeństwa obywateli stanowi o prawie obywateli Hiszpanii do otrzymania krajowego dokumentu tożsamości od czternastego roku życia oraz o obowiązku uzyskania tego dokumentu.

Artykuł 20 tej samej ustawy organicznej uprawnia podmioty upoważnione przez siły bezpieczeństwa oraz organy bezpieczeństwa do żądania okazania dowodu tożsamości na ulicy w ramach zapobiegania działalności przestępczej oraz prowadzenia śledztwa w związku z działalnością przestępczą. W przypadku sprzeciwu lub odmowy stosuje się przepisy kodeksu karnego oraz kodeksu postępowania karnego.

b) *wobec cudzoziemców:*

Artykuł 4 ust. 1 ustawy organicznej nr 14/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. zmieniającej ustawę organiczną nr 4/2000 z dnia 11 stycznia 2000 r. o prawach i wolnościach cudzoziemców w Hiszpanii oraz o ich integracji społecznej, zmienioną ustawą organiczną nr 8/2000 z dnia 22 grudnia 2000 r., przewiduje obowiązek posiadania przez cudzoziemców na terytorium Hiszpanii dokumentów potwierdzających ich tożsamość oraz sytuację prawną w Hiszpanii.

„Cudzoziemcy na terytorium Hiszpanii mają prawo i obowiązek posiadać dokumenty potwierdzające ich tożsamość, wydane przez właściwe władze kraju pochodzenia lub kraju, z którego przybyli, a także dokumenty potwierdzające ich sytuację w Hiszpanii”.

Artykuł 100 ust. 2 dekretu królewskiego nr 2393/2004 z dnia 30 grudnia 2004 r. przyjmującego rozporządzenie wykonawcze w sprawie ustawy organicznej nr 4/2000 z dnia 11 stycznia 2000 r. o prawach i wolnościach cudzoziemców w Hiszpanii oraz o ich integracji społecznej stanowi, co następuje:

„Cudzoziemcy mają obowiązek okazać dokumenty potwierdzające ich tożsamość oraz sytuację prawną w Hiszpanii na żądanie władz lub upoważnionych podmiotów”.

Artykuł 11 ustawy organicznej nr 1/1992 z dnia 21 lutego 1992 r. o ochronie bezpieczeństwa obywateli stanowi o obowiązku posiadania przez cudzoziemców na terytorium Hiszpanii dokumentów potwierdzających ich tożsamość oraz sytuację prawną w Hiszpanii.

FRANCJA

Francuskie ustawodawstwo przewiduje ten obowiązek w art. L.611-1 ustawy o wjeździe i pobycie cudzoziemców oraz o prawie do azylu (*Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile, CESEDA*), który stanowi, że oprócz poddania się kontroli tożsamości lub w jej następstwie cudzoziemcy powinni być w stanie okazać dokumenty, które pozwalają im na podróżowanie lub pobyt na terytorium Francji, na żądanie funkcjonariuszy policji sądowej oraz pod nadzorem tych funkcjonariuszy, podmiotów upoważnionych oraz ich zastępców.

WŁOCHY

Ustawodawstwo krajowe przewiduje w art. 3 „Testo Unico Leggi di Pubblica Sicurezza” z dnia 18 czerwca 1931 r. nr 773 (T.U.L.P.S.) możliwość posiadania dokumentu tożsamości. Wyżej wymieniony artykuł stanowi, że: „zgodnie ze wzorem przyjętym przez ministerstwo spraw wewnętrznych burmistrz wydaje dowód tożsamości osobom powyżej 15. roku życia zamieszkującym w danej gminie na ich wniosek”.

W odniesieniu do obowiązku posiadania przy sobie dokumentu tożsamości art. 4 wyżej wymienionej ustawy T.U.L.P.S. stanowi, że policja w ramach swoich uprawnień może nakazać osobie niebezpiecznej lub podejrzananej uzyskanie dowodu tożsamości i okazywanie go na każde żądanie policji.

Analiza tych artykułów pokazuje, że obowiązek posiadania przy sobie wyżej wymienionego dokumentu dotyczy tylko osób niebezpiecznych lub podejrzanych; inne osoby (niebędące osobami niebezpiecznymi ani podejrzanymi) mają jedynie obowiązek, przewidziany w art. 651 kodeksu karnego, udzielić urzędnikowi państwowemu informacji o swojej tożsamości i sytuacji na żądanie.

Cudzoziemcy legalnie przebywający w kraju mają prawo do wpisu w rejestrze gminy, w której zamieszkują, oraz prawo posiadania dowodu tożsamości, który staje się nieważny w przypadku wyjazdu z kraju.

CYPR

Rozporządzenie WE nr 562/2006 stanowi, że zniesienie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych nie wpływa na możliwość ustanowienia przez państwo członkowskie przepisów o obowiązku posiadania lub posiadania przy sobie dokumentów.

Republika Cypryjska ma taki przepis w ustawodawstwie krajowym. Na mocy ustawy o rejestracji mieszkańców z 2006 r. (L.13 (I)/2006) każdy policjant na służbie, urzędnik organu rejestrującego lub inna osoba upoważniona na piśmie przez dyrektora Departamentu Migracji i Rejestru Cywilnego może żądać od dowolnej osoby okazania dowodu tożsamości. Jeśli osoba ta nie okaże takiego dowodu w określonym terminie, popełnia przestępstwo i podlega karze pozbawienia wolności do roku lub karze grzywny do 1 000 CYP lub zarówno karze pozbawienia wolności, jak i karze grzywny. Ponadto, zgodnie z ustawą o policji (L.73(I)/2004), art. 28, każdy policjant ma prawo do zatrzymania, aresztowania i przeszukania dowolnej osoby, jeśli: i) widzi, że ta osoba wykonuje czynność, ii) podejrzewa, że ta osoba dopuszcza się czynu lub jest w posiadaniu rzeczy lub iii) widzi, że ta osoba jest w posiadaniu rzeczy, na którą wymagane jest zezwolenie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i może żądać okazania takiego zezwolenia.

ŁOTWA

Rozporządzenie Rady Ministrów Republiki Łotewskiej nr 499 z dnia 4 listopada 2002 r. „Zasady dotyczące terenów przygranicznych oraz reżimu granicznego Republiki Łotewskiej” stanowi, że wszystkie osoby od 15. roku życia muszą posiadać przy sobie dokument tożsamości podczas przebywania na terenie przygranicznym (nie szerszym niż 2 km od linii granicy państwa) wzdłuż lądowej granicy Republiki Łotewskiej. W innych przypadkach ustawodawstwo Republiki Łotewskiej nie wymaga ciągłego posiadania przy sobie dokumentów tożsamości.

LITWA

Zgodnie z ustawodawstwem litewskim obywatele Litwy i państw członkowskich UE nie mają obowiązku posiadania przy sobie dokumentów tożsamości.

Zgodnie z art. 17 ust. 5 ustawy o granicy państwa i jej ochronie wszyscy obywatele znajdujący się w strefie przygranicznej muszą posiadać przy sobie dokument tożsamości.

Wszyscy obywatele Litwy od 16. roku życia muszą uzyskać i posiadać krajowy dokument tożsamości lub paszport. Zgodnie z ustawą o statusie prawnym cudzoziemców obywatele państw członkowskich UE muszą posiadać dokument tożsamości, a wszyscy obywatele krajów trzecich mają obowiązek posiadania przy sobie dokumentu tożsamości.

LUKSEMBURG

Cudzoziemcy mają obowiązek ciągłego posiadania przy sobie zezwolenia na pobyt.

WĘGRY

Artykuł 61 ust. 3 ustawy nr XXXIX z 2001 r. o wjeździe i pobycie cudzoziemców na terytorium stanowi, że wszyscy cudzoziemcy – na żądanie władz – muszą być w stanie okazać dokument podróży, zezwolenie na pobyt lub dokument pozwalający na ustalenie ich tożsamości.

MALTA

Należy zauważyć, że ustawa imigracyjna (Cap. 217) stanowi obecnie, iż paszport lub inny ważny dokument musi być okazany przy wjeździe. Nie istnieją natomiast przepisy mówiące o konieczności stałego posiadania przy sobie takiego dokumentu.

Jednakże w praktyce w razie konieczności władze krajowe mogą zażądać od obywateli państw trzecich okazania ważnego dokumentu. Z tego względu oczekuje się od nich stałego posiadania takiego dokumentu podczas pobytu na Malcie.

NIDERLANDY

W Niderlandach osoby od 14. roku życia mają obowiązek, na mocy ustawy o wymogach identyfikacji [*Wet op de identificatieplicht*], przedstawienia dowodu tożsamości do wglądu na pierwsze żądanie (wymóg identyfikacji). Taka sama zasada dotyczy cudzoziemców.

Artykuł 4.21 dekretu o cudzoziemcach [*Vreemdelingenbesluit, „Vb”*] określa dokumenty, które mogą być używane przez osoby do identyfikacji w Niderlandach zgodnie z art. 50.1 ustawy o cudzoziemcach. Artykuł ten rozróżnia następujące grupy:

- cudzoziemcy przebywający na terytorium legalnie na mocy zezwolenia na pobyt na czas określony lub nieokreślony,
- cudzoziemcy przebywający na terytorium legalnie jako obywatele Wspólnoty,
- cudzoziemcy, którzy złożyli wniosek o wydanie zezwolenia na pobyt dla azylanta na czas określony,
- cudzoziemcy inni niż powyżsi.

W konkretnych przypadkach wyróżnia się następujące kategorie:

- a) cudzoziemcy przebywający na terytorium legalnie na mocy zezwolenia na pobyt na czas określony lub nieokreślony (art. 8 lit. a)–d) ustawy o cudzoziemcach) otrzymują jako dokument tożsamości odrębny dokument pobytowy zgodnie z załącznikami 7a–7d do ustawy o cudzoziemcach;
- b) cudzoziemcy przebywający na terytorium legalnie jako obywatele państw członkowskich UE/EKG lub Szwajcarii, zgodnie z art. 8 lit. e) ustawy o cudzoziemcach – ważny paszport lub dowód tożsamości. Cudzoziemcy przebywający na terytorium legalnie zgodnie z art. 8 lit. e) ustawy o cudzoziemcach jako członkowie rodziny obywatela państwa członkowskiego UE/EKG lub Szwajcarii, lecz mający inne obywatelstwo:
  - ważny paszport z wymaganą wizą wjazdową, jeśli od wjazdu do kraju minęło mniej niż trzy miesiące,
  - ważny paszport ze stemplem określającym datę wjazdu, jeżeli nie jest wymagana wiza wjazdowa oraz jeśli od wjazdu do kraju minęło mniej niż trzy miesiące,
  - ważny paszport z oświadczeniem wydanym przez właściwe władze, potwierdzającym, że złożono wniosek o zezwolenie na pobyt, jeśli od wydania takiego oświadczenia nie minęło sześć miesięcy,
  - karta pobytowa zgodnie z załącznikiem 7e do ustawy o cudzoziemcach;
- c) cudzoziemcy, którzy złożyli wniosek o wydanie zezwolenia na pobyt dla azylanta na czas określony, otrzymują dokument tożsamości zgodnie z załącznikiem 7f do ustawy o cudzoziemcach w dniu otrzymania zezwolenia;
- d) cudzoziemcy przebywający na terytorium legalnie zgodnie z art. 8 lit. j) ustawy o cudzoziemcach ze względu na

trudności w usunięciu ich z terytorium zgodnie z art. 64 ustawy o cudzoziemcach oraz osoby przebywające na terytorium legalnie w wyniku moratorium na wyjazd otrzymają jako dowód tożsamości dokument pobytowy zgodnie z załącznikiem 7f2 do ustawy o cudzoziemcach (dokument W2), jeśli nie posiadają jeszcze ważnego dokumentu służącego do przekraczania granicy;

- e) (domniemane) ofiary przemytu ludzi, przebywające na terytorium legalnie zgodnie z art. 8.k ust. Vw, otrzymają dokument pobytowy zgodnie z załącznikiem 7f2 do ustawy o cudzoziemcach (dokument W2), jeśli nie posiadają jeszcze ważnego dokumentu służącego do przekraczania granicy;
- f) małoletni cudzoziemiec pozbawiony opieki, oczekujący na decyzję w sprawie wniosku o przedłużenie ważności lub zmianę zezwolenia na pobyt wystawionego uprzednio na takich warunkach, otrzyma dokument pobytowy zgodnie z załącznikiem 7f2 do ustawy o cudzoziemcach (dokument W2), jeśli nie posiada jeszcze ważnego dokumentu służącego do przekraczania granicy;
- g) inni cudzoziemcy.

W przypadku innych cudzoziemców odpowiedni dokument tożsamości jest ważnym dokumentem służącym do przekraczania granic zgodnie z wymogami ust. Vb dotyczącymi wjazdu do Niderlandów lub ważnym dokumentem służącym do przekraczania granic, zawierającym ważną wizę. Dokumenty służące do przekraczania granicy Niderlandów spełniają wymogi określone w art. 2.3 ust. Vb. Dotyczy to nie tylko cudzoziemców, którzy mają prawo do pobytu na czas nieokreślony, lecz również cudzoziemców przebywających w kraju nielegalnie. Dokument W2 może zostać wydany tylko w wyjątkowych sytuacjach, biorąc pod uwagę przede wszystkim fakt, że daną osobę już zwolniono z wymogu okazania paszportu.

Szczególna zasada określona w art. 2.4 ust. Vb dotyczy pasażerów przejeżdżających tranzytem. Cudzoziemcy posiadający dokument pobytowy z innego państwa członkowskiego Schengen mogą poruszać się na terytorium objętym Układem z Schengen bez wizen przez okres do trzech miesięcy. W takim przypadku muszą posiadać ważny dokument podróży.

Artykuł 50 ustawy o cudzoziemcach

1. Urzędnicy zajmujący się kontrolą graniczną oraz nadzorem cudzoziemców mają prawo zatrzymać osoby w celu ustalenia ich tożsamości, obywatelstwa oraz sytuacji w zakresie prawa do pobytu na terytorium, z uwagi na fakty i okoliczności, które – patrząc obiektywnie – pozwalają na uzasadnione podejrzenie, że pobyt jest nielegalny, lub w celu zapobieżenia nielegalnemu pobytowi na terytorium po przekroczeniu granicy. Każda osoba twierdząca, że ma obywatelstwo niderlandzkie, ale nie mogąca tego udowodnić, może zostać poddana środkom przymusu określonym w ust. 2 i 5. Dokumenty, w posiadaniu których musi znajdować się cudzoziemiec, służące do ustalenia jego tożsamości, obywatelstwa i sytuacji w zakresie prawa do pobytu, zostaną określone w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.

2. Jeśli tożsamości zatrzymanej osoby nie można ustalić od razu, może ona zostać przeniesiona do przeznaczonego do tego miejsca przesłuchań. Osoba ta nie może być tam przetrzymywana dłużej niż sześć godzin pod warunkiem, że czas ten nie obejmuje godzin od północy do 9 rano.

3. Jeżeli tożsamość zatrzymanej osoby można ustalić od razu oraz jeśli się okaże, że osoba ta nie ma prawa do legalnego pobytu lub jeśli nie wiadomo od razu, czy osoba ta ma prawo do legalnego pobytu, może ona zostać przeniesiona do przeznaczonego do tego miejsca przesłuchań. Osoba ta nie może być tam przetrzymywana dłużej niż sześć godzin pod warunkiem, że czas ten nie obejmuje godzin od północy do 9 rano.

4. Jeżeli nadal istnieją powody do podejrzewania, że zatrzymana osoba nie ma prawa do legalnego pobytu, dowódca *Royal Marechaussee* lub komisarz policji kierujący jednostką, w której przebywa ta osoba, może w interesie śledztwa wydłużyć okres wspomniany w ust. 2 i 3 maksymalnie do 48 godzin.

5. Urzędnicy wymienieni w ust. 1 mają prawo do przeszukania ubrania i osoby zatrzymanego, jak również jego bagażu.

6. Bardziej szczegółowe przepisy zostaną określone w drodze rozporządzenia Rady Ministrów dotyczącego stosowania powyższych ustępów niniejszego artykułu.

Artykuł 4.21 dekretu o cudzoziemcach z 2000 r.

1. Dokumenty określone w ostatnim zdaniu ustawy w art. 50.1 to:

a) w przypadku cudzoziemców przebywających na terytorium legalnie zgodnie z art. 8 lit. a)–d) ustawy: dokument wydany przez właściwe władze potwierdzający ten fakt, którego wzór określa rozporządzenie ministra;

b) w przypadku cudzoziemców przebywających na terytorium legalnie zgodnie z art. 8 lit. e) ustawy: ważny paszport lub ważny dowód tożsamości, jeśli są to obywatele państwa zgodnie z art. 8 ust. 7 pkt 1 lub, w przypadku gdy nie posiadają obywatelstwa:

1. ważny paszport z wymaganą wizą wjazdową, jeśli od wjazdu do kraju minęło mniej niż trzy miesiące;
2. ważny paszport ze stemplem określającym datę wjazdu, jeżeli nie jest wymagana wiza wjazdowa oraz jeśli od wjazdu do kraju minęło mniej niż trzy miesiące;
3. ważny paszport z oświadczeniem wydanym przez właściwe władze, wymienione w art. 8.13 ust. 4, potwierdzającym, że złożono wniosek o zezwolenie na pobyt, jeśli od wydania ostatniego takiego oświadczenia nie minęło 6 miesięcy;
4. dokument pobytowy wydany przez właściwe władze zgodnie z art. 8.13 ust. 5 lub art. 8.20 ust. 1;

c) w przypadku cudzoziemców, którzy złożyli wniosek o wydanie zezwolenia na czasowy pobyt dla azyłanta zgodnie z art. 28 ustawy: dokument wydany przez właściwe władze potwierdzający ten fakt, którego wzór określa rozporządzenie ministra;

d) w przypadku cudzoziemców innych niż wymienieni w lit. c), których pobyt jest legalny zgodnie z art. 8 lit. f), g), h), j) lub k) ustawy i którzy nie mają ważnego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy w rozumieniu ustawy: dokument wydany przez właściwe władze, którego wzór określa rozporządzenie ministra, wraz z dodatkowym formularzem zgodnie z art. 4.29 ust. 3, na którym odnotowano sytuację w zakresie prawa do pobytu;

e) w przypadku innych cudzoziemców – ważny dokument uprawniający do przekroczenia granicy, wymagany do wjazdu na terytorium Niderlandów w rozumieniu ustawy lub dokument uprawniający do przekroczenia granicy, w którym umieszczono wymaganą wizę lub odnotowano sytuację w zakresie prawa do pobytu.

2. Dzieci do 12. roku życia nie otrzymują wyżej wymienionych dokumentów z wyjątkiem dokumentów wymienionych w ust. 1 lit. a) lub b), chyba że zdaniem ministra istnieje racjonalne uzasadnienie wydania takiego dokumentu.

3. Dokument w ust. 1 lit. a)–d) będzie zawierał adnotację stwierdzającą, czy cudzoziemiec ma pozwolenie na pracę i czy takie pozwolenie jest wymagane zgodnie z ustawą o pracy cudzoziemców [*Wet arbeid vreemdelingen*].

4. Jeżeli pobyt w Niderlandach cudzoziemców określonych w ust. 1 lit. a) lub b) podlega ograniczeniom wymienionym w art. 3.4 ust. 4, w dokumencie umieszcza się następującą adnotację: „korzystanie z zasobów państwa może mieć wpływ na prawo do pobytu” [*„beroep op de publieke middelen kan gevolgen hebben voor verblijfsrecht”*].

AUSTRIA

§ 2 ustawy federalnej o systemie paszportowym dla obywateli Austrii (ustawa paszportowa z 1992 r.), austriacki federalny dziennik ustaw (BGBl.) nr 1992/839 w wersji z BGBl. I 2006/44

Wjazd i wyjazd z kraju

1) Wobec braku odmiennego określenia w umowach międzyrządowych lub odmiennej praktyki międzynarodowej, obywatele Austrii (obywatele) muszą posiadać ważny dokument podróży (paszport lub duplikat paszportu) w celu wjazdu na terytorium Republiki Federalnej lub opuszczenia go. Niezależnie od obowiązków określonych w § 24 ust. 1 obywatelowi nieposiadającemu ważnego dokumentu podróży, lecz będącemu w stanie udowodnić swoje obywatelstwo i tożsamość, nie można odmówić wjazdu.

2) Jeżeli rząd federalny ma prawo zawrzeć umowy międzyrządowe zgodnie z art. 66 ust. 2 konstytucji Austrii (B-VG) oraz w zakresie, w jakim ma takie prawo, rząd może w celu ułatwienia podróży zagranicznych zawierać umowy międzynarodowe umożliwiające obywatelom podróżowanie do innych państw oraz wjazd na terytorium Republiki Federalnej na podstawie dokumentów innych niż wymienione w ust. 1. Jeśli umowy te ułatwiają podróż na tereny przygraniczne państw sąsiadujących z Republiką Austrii, mogą zawierać ustalenia umożliwiające korzystanie z takich ułatwień jedynie obywatelom zamieszkującym na terenach przygranicznych Republiki.

Umowy w rozumieniu § 2 ust. 2 PassG:

- Umowa pomiędzy Republiką Austrii a Socjalistyczną Federalną Republiką Jugosławii o lokalnym ruchu przygranicznym (obecnie z Republiką Słowenii), austriacki federalny dziennik ustaw nr 379/1968 w wersji z austriackiego federalnego dziennika ustaw nr 143/1996 – zob. art. 3, 4 i 7 (obecnie zmieniana)
- Umowa pomiędzy Republiką Austrii a Konfederacją Szwajcarską o pasażerskich przejściach granicznych w lokalnym ruchu przygranicznym, austriacki federalny dziennik ustaw nr 164/1974 – zob. art. 2–4 oraz 7–9

§ 15 austriackiej ustawy federalnej o użyciu policji ds. cudzoziemców, wydawaniu dokumentów cudzoziemcom oraz wydawaniu dokumentów wjazdowych (ustawa o policji ds. cudzoziemców z 2005 r. – FPG), austriacki federalny dziennik ustaw I nr 100/2005

Warunek legalnego wjazdu na terytorium Republiki Federalnej

1) Wobec braku odmiennego określenia w prawie federalnym lub umowach międzynarodowych lub odmiennej praktyki międzynarodowej, cudzoziemcy muszą posiadać ważny dokument podróży w celu legalnego wjazdu na terytorium Republiki Federalnej (obowiązek paszportowy).

Inne dokumenty podróży w rozumieniu § 15 ust. 1 FPG:

- Paszport (§ 88–93 FPG)
- Dokument podróży przewidziany konwencją (§ 94 FPG)
- Dowód tożsamości ze zdjęciem dla osób korzystających z przywilejów i immunitetów (§ 95 FPG)
- Awaryjny dokument podróży dla obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej (§ 96 FPG)
- Dokument podróży w przypadku repatriacji obywateli państw trzecich (§ 97 FPG)

§ 16 ustawy o policji ds. cudzoziemców z 2005 r. (FPG), austriacki federalny dziennik ustaw I nr 100/2005

Ogólne warunki dotyczące obowiązku paszportowego

1) Jeżeli wymaga tego interes publiczny, zwłaszcza w zakresie paszportów i policji ds. cudzoziemców oraz polityki

zagranicznej, federalny minister spraw wewnętrznych ma prawo, w porozumieniu z federalnym ministrem spraw zagranicznych, wydać rozporządzenie określające pewne formy dokumentów podróży wydawanych przez państwa inne niż państwa będące stroną Traktatu jako nieodpowiednie do spełnienia obowiązku paszportowego.

2) Cudzoziemcy wpisani we wspólnym dokumencie podróży mogą wjechać do kraju lub wyjechać z niego wyłącznie w towarzystwie posiadacza tego dokumentu podróży. Wymóg ten nie dotyczy przypadków podjęcia czynności związanych z deportacją lub transportem zagranicznym zgodnie z art. 5–10.

3) Cudzoziemcy, którym wydano wspólny paszport, spełniają obowiązek paszportowy, ale wolno im wjechać do kraju i wyjechać z niego tylko razem. Każdy członek podróżującej grupy musi posiadać dokument wydany przez władze, potwierdzający jego tożsamość. Wymóg ten nie dotyczy przypadków podjęcia czynności związanych z deportacją lub transportem zagranicznym zgodnie z art. 5–10.

§ 17 ustawy o policji ds. cudzoziemców z 2005 r. (FPG), austriacki federalny dziennik ustaw I nr 100/2005

Ograniczenia obowiązku paszportowego

1) Jeżeli rząd federalny ma prawo zawrzeć umowy międzyrządowe zgodnie z art. 66 ust. 2 konstytucji Austrii (B-VG) oraz w zakresie, w jakim ma do tego prawo, rząd może, pod warunkiem wzajemności, zezwolić cudzoziemcom podlegającym obowiązkowi paszportowemu na wjazd do kraju, czasowy pobyt na terytorium Republiki Federalnej oraz opuszczenie kraju na podstawie dokumentu podróży innego niż wymienione w § 15 ust. 1 i § 16 ust. 3. Tacy cudzoziemcy spełniają obowiązek paszportowy.

2) Umowy wspomniane w ust. 1, których celem jest ułatwienie podróży do terenów przygranicznych Republiki Austrii, mogą przewidywać, że cudzoziemcy, którzy wjechali do kraju na podstawie dokumentu podróży tego typu, mogą przebywać na terenach przygranicznych Republiki Austrii. W takich przypadkach umowy międzynarodowe mogą również stanowić, że dokument potrzebny do wjazdu do kraju, czasowego pobytu w kraju oraz opuszczenia go musi zostać zatwierdzony przez władze austriackie.

3) Jeżeli wymaga tego interes publiczny, federalny minister spraw wewnętrznych ma prawo, w porozumieniu z federalnym ministrem spraw zagranicznych, wydać rozporządzenie w sprawie pewnych cudzoziemców podlegających obowiązkowi paszportowemu, którym wolno wjechać na terytorium Republiki Federalnej Austrii, zostać na czasowy pobyt oraz opuścić kraj na podstawie innych dokumentów. Tacy cudzoziemcy spełniają obowiązek paszportowy.

4) Obywatele EOG oraz Szwajcarii również mogą spełniać obowiązek paszportowy poprzez posiadanie dowodu tożsamości oraz wjechać na terytorium Republiki Federalnej Austrii, zostać na czasowy pobyt i opuścić kraj na podstawie tego typu dokumentu podróży.

Umowy w rozumieniu § 17 ust. 1 FPG:

Umowa pomiędzy członkami Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego o statusie ich sił (umowa o statusie sił NATO), austriacki federalny dziennik ustaw III nr 135/1998 w wersji z austriackiego federalnego dziennika ustaw III nr 96/1999 w połączeniu z umową pomiędzy państwami-członkami NATO oraz innymi państwami uczestniczącymi w partnerstwie dla pokoju o statusie ich sił (umowa NATO Pfp), austriacki federalny dziennik ustaw III nr 136/1998 w wersji opublikowanej w austriackim federalnym dzienniku ustaw III nr 178/1998 – zob. art. III ust. 1 umowy pomiędzy członkami NATO o statusie ich sił

Umowy w rozumieniu § 17 ust. 2 FPG (zob. umowy w rozumieniu § 2 ust. 2 austriackiej ustawy paszportowej (PassG))

§ 18 ustawy o policji ds. cudzoziemców z 2005 r. (FPG), BGBl. I nr 100/2005

Wyjątki od obowiązku paszportowego

1) Cudzoziemcy nie podlegają obowiązkowi paszportowemu w przypadku:

1. wydania potwierdzenia przyjęcia (§ 19);
2. wydania prawa do czasowego pobytu zgodnie z austriacką ustawą o prawie osiedlania się i czasowego pobytu, jeśli cudzoziemiec nie posiada żadnego dokumentu podróży lub
3. tranzytu (§ 48).

2) Cudzoziemcom, którym przyznano prawo do azylu lub ochrony uzupełniającej w Austrii, a którzy nie mają ważnego dokumentu podróży, lecz są w stanie przedstawić dowód tożsamości *prima facie*, nie wolno – niezależnie od ich obowiązków z tytułu § 120 i 121 – odmówić wjazdu do kraju.

§ 19 FPG – potwierdzenie przyjęcia

1) Potwierdzenie przyjęcia jest wystawiane na żądanie właściwych władz innego państwa cudzoziemcowi podlegającemu nakazowi wydalenia z terytorium tego państwa na terytorium Republiki Federalnej Austrii, którego Republika Austrii ma obowiązek przyjąć na mocy umów międzynarodowych (art. 4), konwencji Wspólnoty Europejskiej lub praktyki międzynarodowej.

2) Potwierdzenie przyjęcia musi być wyraźnie oznaczone jako takie; musi zawierać informacje o tożsamości i obywatelstwie cudzoziemca.

3) Wobec braku odmiennego określenia w umowach międzynarodowych lub w konwencji Wspólnoty Europejskiej okres ważności potwierdzenia przyjęcia musi być wystarczający, aby umożliwić cudzoziemcowi powrót. Na potrzeby wjazdu do kraju należy również podać konkretne przejście graniczne lub konkretne miejsce w państwie będącym stroną Traktatu.

4) Jeżeli rząd federalny ma prawo zawrzeć umowy międzyrządowe zgodnie z art. 66 ust. 2 konstytucji Austrii (B-VG) oraz w zakresie, w jakim ma do tego prawo, rząd może, pod warunkiem wzajemności, wyrazić zgodę na powrót do Republiki Federalnej osób, które wjechały na terytorium innego państwa nielegalnie lub które nie spełniają lub już nie spełniają warunków wjazdu do tego kraju lub czasowego pobytu tamże (konwencja o powtórnym przyjęciu).

§ 23 ustawy o policji ds. cudzoziemców z 2005 r. (FPG), austriacki federalny dziennik ustaw I nr 100/2005

Zaświadczenie lekarskie

1) Aby zapobiec zagrożeniu zdrowia publicznego, austriacki minister zdrowia i spraw kobiet może wydać rozporządzenie wskazujące państwa, w których występuje znacznie podwyższone ryzyko zakażenia:

1. chorobą podlegającą obowiązkowi zgłoszenia, łatwo przenoszoną w normalnych kontaktach społecznych (poważną chorobą) w rozumieniu austriackiej ustawy o epidemiach [*Epidemiegesetz*] z 1950 r., austriacki federalny dziennik ustaw nr 186/1950;
2. inną poważną chorobą zakaźną niepodlegającą obowiązkowi zgłoszenia; lub
3. gruźlicą podlegającą obowiązkowi zgłoszenia w rozumieniu § 3 lit. a) austriackiej ustawy o gruźlicy, austriacki federalny dziennik ustaw nr 127/1968,

w wyniku czego zachodzi ryzyko narażenia dużej liczby osób na trwałe i poważne ryzyko.

2) Cudzoziemcy, którzy czasowo przebywali w państwie wymienionym w ust. 1 rozporządzenia przez sześć miesięcy bezpośrednio poprzedzających ich wjazd na terytorium Republiki Federalnej, mają prawo do otrzymania wizy pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia lekarskiego o braku chorób wymienionych w ust. 1 rozporządzenia.

3) Rozporządzenie musi określać choroby spełniające warunki wymienione w ust. 1, a także treść i okres ważności takiego zaświadczenia lekarskiego.

POLSKA

Polska nie wprowadziła żadnych szczególnych przepisów dotyczących posiadania lub posiadania przy sobie dokumentów tożsamości.

PORTUGALIA

Artykuł 2 ust. 1 ustawy nr 5/95 z dnia 21 lutego 1995 r. (ustawa wprowadzająca obowiązek posiadania przy sobie dokumentu tożsamości) stanowi, że: „Obywatele powyżej 16. roku życia muszą posiadać przy sobie dokument tożsamości zawsze, gdy znajdują się w miejscu publicznym, miejscu dostępnym publicznie lub podlegającym nadzorowi policyjnemu”.

Artykuł 2 ust. 2 tejże ustawy stanowi, że: „w rozumieniu ust. 1 dokumentami tożsamości są:

- a) dowód tożsamości lub paszport w przypadku obywateli Portugalii;
- b) zezwolenie na pobyt, dowód tożsamości lub paszport w przypadku obywateli państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej;
- c) zezwolenie na pobyt, dowód tożsamości lub paszport cudzoziemca w przypadku obywateli krajów trzecich”.

SŁOWENIA

Cudzoziemcy muszą udowodnić swoją tożsamość za pomocą zagranicznego dokumentu podróży, własnego dowodu tożsamości lub innego odpowiedniego dokumentu uznanego w kraju cudzoziemca, który potwierdza jego tożsamość, dokumentu podróży cudzoziemca, dowodu osobistego cudzoziemca, transgranicznego dowodu tożsamości lub innego dokumentu publicznego wydanego przez władze państwowe, opatrzonego zdjęciem, na podstawie którego można udowodnić tożsamość cudzoziemca. Na żądanie policjanta cudzoziemcy muszą udowodnić swoją tożsamość za pomocą wyżej wymienionych dokumentów oraz okazać zezwolenie na legalny wjazd i pobyt w Republice Słowenii (art. 75 Ztuj-1-UPB3, Ur. l. RS (słoweński dziennik ustaw) nr 107/2006).

Cudzoziemcy podlegają karze grzywny w wysokości 20 000 SIT (83,46 EUR) za nieokazanie na żądanie policjanta dokumentu udowadniającego, że mają prawo do legalnego wjazdu i pobytu w kraju lub za nieokazanie na żądanie policjanta dowodu tożsamości (art. 97 ust. 3 oraz ust. 4 Ztuj).

SŁOWACJA

W przypadku zniesienia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych państwa członkowskie mogą, zgodnie z art. 21 lit. c) i lit. d) kodeksu granicznego Schengen, wprowadzić przepisy o obowiązku posiadania lub posiadania przy sobie dokumentów oraz obowiązku obywateli państw trzecich dotyczącego zgłaszania swojej obecności na terytorium dowolnego państwa członkowskiego, zgodnie z art. 22 Konwencji z Schengen. Po zniesieniu kontroli granicznej obowiązek obywateli państw trzecich (analogiczny do obowiązku obywateli Słowacji), dotyczący posiadania ważnego dokumentu podróży (w tym w razie konieczności wizy, dowodu tożsamości lub

zezwolenia na pobyt na terytorium Republiki Słowackiej), zostanie prawdopodobnie utrzymany. Obowiązek rejestracji cudzoziemców w rozumieniu art. 49 ust. 2 ustawy nr 48/2002 Coll. również zostanie utrzymany.

FINLANDIA

Ustawa o cudzoziemcach (301/2004) art. 13 – Paszporty

Przy wjeździe na terytorium Finlandii lub podczas pobytu na nim cudzoziemcy mają obowiązek posiadania ważnego paszportu wydanego przez władze ich kraju pochodzenia lub kraju pobytu, który okazują służbom kontroli granicznej lub policji na żądanie.

Obowiązek posiadania przy sobie dokumentów podczas pobytu w kraju nie występuje w ustawodawstwie krajowym.

SZWECJA

Przepisy krajowe dotyczące art. 21 lit. c) zostały zawarte w art. 9 ust. 9 ustawy o cudzoziemcach

Ustęp 9

Cudzoziemiec mieszkający w Szwecji ma obowiązek, na żądanie policji, okazać paszport lub inny dokument potwierdzający jego prawo do pobytu w Szwecji. Cudzoziemiec ma również obowiązek, w odpowiedzi na wezwanie urzędu ds. migrantów lub policji, stawić się w urzędzie lub na policji i udzielić informacji o swojej obecności w Szwecji. Jeżeli cudzoziemiec tego nie uczyni, może zostać zatrzymany przez policję. Jeżeli ze względu na osobistą sytuację cudzoziemca lub z innej przyczyny można założyć, że cudzoziemiec nie stawi się na wezwanie, może zostać doprowadzony bez uprzedniego wezwania.

Straż przybrzeżna ma obowiązek współpracować z policją w czynnościach kontrolnych głównie poprzez kontrole ruchu morskiego i kontrole prowadzone w związku z ruchem morskim. Jeżeli kontrola jest przeprowadzana przez straż przybrzeżną, urzędnikowi tej straży należy okazać paszport lub inny dokument.

Kontrole określone w pierwszym i drugim akapicie mogą być przeprowadzone tylko wówczas, gdy występują racjonalne podstawy do założenia, że cudzoziemiec nie ma prawa przebywać w Szwecji lub jeżeli istnieją inne konkretne przyczyny kontroli.

RUMUNIA

Artykuł 104 ustawy o cudzoziemcach nr 194/2002 stanowi, że:

- 1) Zezwolenie na pobyt stanowi dowód tożsamości cudzoziemca oraz dowód jego prawa do pobytu w Rumunii, a także określa czas trwania i cel przyznania tego prawa.

- 2) Posiadacz zezwolenia na pobyt ma obowiązek noszenia go stale przy sobie, nieoddawania go oraz okazywania go właściwym władzom na każde żądanie.

ISLANDIA

Zgodnie z ustawodawstwem krajowym obywatele Islandii nie mają obowiązku posiadać przy sobie dokumentów tożsamości. Jednak zgodnie z art. 15 ust. 5 ustawy o policji policja może zażądać od osoby (obywatela Islandii lub cudzoziemca) udzielenia informacji o swoim nazwisku, numerze dowodu osobistego i adresie oraz okazania dokumentu tożsamości jako dowodu powyższego.

Na mocy art. 5 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach nr 96/2002 cudzoziemiec przybywający do Islandii ma obowiązek posiadania paszportu lub innego dokumentu tożsamości uznawanego za dokument podróży, chyba że minister sprawiedliwości postanowi inaczej. Zgodnie z art. 53 tejże ustawy każdy cudzoziemiec ma obowiązek, na żądanie policji, okazać dokument tożsamości oraz w razie konieczności udzielić informacji w celu potwierdzenia swojej tożsamości oraz legalności pobytu w Islandii.

Minister sprawiedliwości może zdecydować, że cudzoziemcy niebędący obywatelami Danii, Finlandii, Norwegii czy Szwecji

mają obowiązek stale posiadać przy sobie paszport lub inny dokument tożsamości w trakcie pobytu w Islandii. Minister może zwolnić również innych cudzoziemców z tego obowiązku.

Jak wspomniano powyżej, władze Islandii mają wystarczająco dużo możliwości zobowiązania cudzoziemca do posiadania lub posiadania przy sobie dokumentów, zarówno przy wjeździe do Islandii, jak i w trakcie pobytu w kraju. Zniesienie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych nie ma wpływu na wdrażanie wyżej wymienionych przepisów.

NORWEGIA

Ustawa imigracyjna (Ustawa o wjeździe cudzoziemców do Królestwa Norwegii i ich obecności w kraju z dnia 24 czerwca 1988 r. nr 64) w art. 44 ust. 1 zajmuje się tą kwestią. Przepis ten stanowi, co następuje:

Na żądanie policji cudzoziemiec musi okazać dowód tożsamości oraz w razie konieczności udzielić informacji w celu potwierdzenia swojej tożsamości oraz prawa do pobytu w kraju.

Z tego względu zgodnie z przepisami ustawy cudzoziemiec ma obowiązek posiadania oraz posiadania przy sobie dokumentu tożsamości. Obywatele Norwegii nie mają takiego obowiązku.